

"Huzur Evi"nde felçliler için pavyon yapılacak
[A Pavilion for Paralyzed Residents to Be Built in the "Huzur Evi" (Nursing Home)]

Cumhuriyet Gazetesi
27 Mayıs 1964 - Sayfa 5

Edebiyatçı Şükûfe Nihal
Huzurevinde

"Huzur Evi,, nde felçliler için pavyon yapılacak

«Ziyaretinizin beni ne kadar sevindirdiğini bilemezsiniz. Fakat bir ricam olacak. Resmini çekmeyin. Okuyucular beni bu halde görsünler istemiyorum. Eski resimlerimden koyun. Herkes beni öyle hatırlasın.»

Edebiyat âleminin tanınmış şair ve edibi bayan Şükûfe Nihal, güzelliği ile ün salmış, öğrencilerinin kendisini seyretmekten ders dinlemeyi unuttukları yılların hayalinin bozulmasını istemiyor. Kendisini ziyarete gelen ve şimdi her biri bir okul veya kız yurdu müdürü olan öğrencilerinin ısrarı ve bu gün de yaşına göre güzel olduğunu belirtmeleri üzerine resminin çekilmesine razı oluyor. Ancak hemen arkasından şartını belirtiyor. «Resiminde ucube gibi çıkarsam koymayacağımıza söz verin.»

Kuruluşundan bu yana 4 yıl geçen Bakırköy - Bahçelievlerdeki «Huzur Evindeyiz» 12 yaşına gir-

Şükran SONER

miş olan, Cumhuriyet sonrası Türkiye'nin en ünlü edebiyat öğretmenlerinden Şükûfe Nihal, hatıralarıyla başbaşa kalmak için çekildiği bu yerde, ziyaretine gelen öğrencileriyle eski günleri konuşuyor. Çekmecesinden yapıtları sararmış kitaplar, eski gazete kütürleri çıkıyor. Şükûfe Nihal, şirlerinden, kendisi ile ilgili gazetelerde çıkmış yazılardan parçalar okuyarak devam ediyor. «Ben burada eski günlerimi yaşıyorum. Eğer buraya gelmek size sıkmazsa, geçmiş günleri hatırlatır, en çok sevdiğim eserlerimden örnekler veririm.»

«Huzur Evinin» bir başka odasında, çeşitli hayır kurumlarındaki faaliyetleri ile ün yapmış ve bu faaliyetlerini hâlen devam ettiren Mütefenne Çomay kahıyor. Bir diğerinde zengin bir iş adamının hiç evlenmemiş ve ailesinin ölümünden sonra yalnız kalmış kızı. Bir başka odada ise ömrünün geri kalan kısmını sâkin bir yerde geçirmek isteyen eski konservatuar müdürü. Hayat hikâyeleri ne olursa olsun «Huzur Evi» sâkinlerinin birleştikleri bir nokta var; Hayatlarının geri kalan kısmını, rahatsız edilmekten geçirebilecekleri sâkin bir yerde yaşamak.

YARDIM KAMPANYASI AÇILIYOR!

15 temmuzda kuruluşunun 4. yılını kutlayacak olan «Huzur Evi» için bir yardım kampanyası açılacağını bildiren «Huzur Evi» müdürü Havane Uğaz, kampanyada görev alacak çeşitli kuruluş temsilcilerine hitaben yaptığı konuşmada şu açıklamayı yapıyor. «Buraya gelen yağlılar sâkin bir hayat ve kelimelerin tam anlamıyla huzur içinde yaşayabilecekleri imkânlar sunuyorlar. Oysa gelenlerden bir kısmı sonradan felç hastası oluyor. Veya doğrudan doğruya bakımı çok zor olan felç hastaları burada kalmak için müraaat ediyorlar. Aynı bir bakım isteyen felç hastaları ile buraya huzur bulmak için gelenlerin bir arada kalması hemen hemen imkânsız. İşte bu nedenle ayrı bir felçliler pavyonu yapmak istiyoruz. 14 temmuzda Sirkeci'den Halıkaşa kadar olan ve bülsemizin içinde kabul ettirilmez zahayı taramak istiyoruz. Hastalarımız evlerindeki yastı felçli hastanın bakımının ne kadar güç bir şey olduğunu hatırlasınlar ve bu kampanyamızda bize yardımcı olsunlar.»

Text in Turkish:

“Huzur Evi”nde felçliler için pavyon yapılacak

“Ziyaretinizin beni ne kadar sevindirdiğini bilemezsiniz. Fakat bir ricam olacak. Resmimi çekmeyin, okuyucular beni bu halde görsünler istemiyorum. Eski resimlerimden koyun. Herkes beni öyle hatırlasın”

Edebiyat aleminin tanınmış şair ve edibi bayan Şükûfe Nihal, güzelliği ile ün saldı, öğrencilerinin kendisini seyretmekten ders dinlenmeyi unuttukları yılların hayalinin bozulmasını istemiyor. Kendisini ziyarete gelen ve şimdi her biri bir okul veya kız yurdu müdiresi olan öğrencilerinin ısrarı ve bu gün de yaşına göre güzel olduğunu belirtmeleri üzerine resminin çekilmesine razı oluyor. Ancak hemen arkasından şartını belirtiyor: **“Resimde ucube gibi çıkarsam koymayacağınıza söz verin.”**

Kuruluşundan bu yana 4 yıl geçen bakırköy, Bahçelievler'deki **“Huzur Evinde”**yiz. 72 yaşına girmiş olan, Cumhuriyet sonrası Türkiye'sinin en ünlü edebiyat öğretmenlerinden Şükûfe Nihal, hatıralarıyla başbaşa kalmak için çekildiği bu yerde, ziyaretine gelen öğrencileriyle eski günleri konuşuyor. Çekmecesinde yaprakları sararmış kitaplar, eski gazete küpürleri çıkıyor. Şükûfe Nihal, şiirlerinden, kendisi ile ilgili gazetelerde çıkmış yazılardan parçalar okuyarak devam ediyor. **“Ben burada eski günlerimi yaşıyorum. Eğer buraya gelmek sizi sıkmazsa, geçmiş günleri hatırlatır, en çok sevdiğim eserlerimden örnekler veririm.”**

“Huzur Evinin” bir başka odasında, çeşitli hayır kurumlarındaki faaliyetleri ile ün yapmış ve bu faaliyetlerini halen devam ettiren Müteneffise Çonay kalıyor. Bir diğerinde zengin bir iş adamının hiç evlenmemiş ve ailesinin ölümlerinden sonra yalnız kalmış kızı. Bir başka odada ise ömrünün geri kalan kısmını sakın bir yerde geçirmek isteyen eski konservatuar müdürü. Hayat hikayeleri ne olursa olsun **“Huzur Evi”** sakinlerinin birleştikleri bir nokta var: Hayatlarının geri kalan kısmını, rahatsız edilmeden geçirebilecekleri sakın bir yerde yaşamak.

YARDIM KAMPANYASI AÇILIYOR!

15 temmuzda kuruluşunun 4. yılını kutlayacak olan **“Huzur Evi”** için bir yardım kampanyası açılacağını bildiren **“Huzur Evi”** müdiresi Hasene Ilgaz, kampanyada görev alacak çeşitli kuruluş temsilcilerine hitaben yaptığı konuşmada şu açıklamayı yapıyor: **“Buraya gelen yaşlılar sakın bir hayat ve kelimenin tam anlamıyla huzur içinde yaşayabilecekleri imkanlar istiyorlar. Oysa gelenlerden bir kısmı sonradan felç hastası oluyor. Veya doğrudan doğruya bakımı çok zor olan felç hastaları burada kalmak için müracaat ediyorlar. Aynı bir bakım isteyen felç hastaları ile buraya huzur bulmak için gelenlerin bir arada kalması hemen hemen imkansız. İşte bu nedenle ayrı bir felçliler pavyonu yapmak istiyoruz. 14 temmuzda Sirkeci'den Halkalı'ya kadar olan ve bölgemizin içinde kabul ettiğimiz sahayı taramak istiyoruz. Hanımlarımız evlerindeki yaşlı felçli hastanın bakımının ne kadar güç bir şey olduğunu hatırlasınlar ve bu kampanyamızda bize yardımcı olsunlar.**

Text in English:

A Pavilion for Paralyzed Individuals to Be Built at the “Huzur Evi”

"You can't imagine how happy your visit made me. But I have one request: please don't take my photo. I don't want the readers to see me like this. Use one of my old photographs. Let everyone remember me that way."

Mrs. Şükûfe Nihal, a well-known poet and literary figure, does not want to tarnish the memory of the years when she was admired for her beauty—when her students would forget to listen to her lectures because they were too captivated by watching her. Upon the insistence of her former students—who are now all principals of schools or girls' dormitories—and after they remark that she is still beautiful for her age, she agrees to have her photo taken. However, she immediately sets a condition: **"Promise that you won't include it if I come out looking odd or grotesque in the photo."**

We are at the **“Huzur Evi”** (Nursing Home) in Bahçelievler, Bakırköy, which has now been in operation for four years. Şükûfe Nihal, now 72 years old and one of the most renowned literature teachers of the early Republic era in Turkey, has retreated to this place to be alone with her memories. She talks about the old days with her visiting former students. From her drawer, she pulls out yellowed pages of books and old newspaper clippings. Reading aloud from her poems and articles written about her in the press, she continues: **“Here, I relive the old days. If coming here doesn't tire you, I'll remind you of the past and share samples of my most beloved works.”**

In another room of the **“Huzur Evi”** lives Müteneffise Çonay, who became famous for her involvement in various charitable organizations and continues these activities even now. In another room resides the daughter of a wealthy businessman, who never married and was left alone after the death of her family. In yet another room lives a former conservatory director who wants to spend the remaining years of her life in a peaceful environment. Regardless of their life stories, the residents of the **“Huzur Evi”** share one common desire: to spend the remainder of their lives in a quiet place where they won't be disturbed.

A FUNDRAISING CAMPAIGN IS BEING LAUNCHED!

Hasene Ilgaz, the director of the **“Huzur Evi”** announced that a fundraising campaign will be launched in celebration of the home's 4th anniversary on July 15. In a speech addressing representatives from various organizations who will participate in the campaign, she made the following statement: **“The elderly who come here want a peaceful life and the means to live in true serenity. However, some of those who come here eventually become paralyzed. Or we receive direct applications from paralyzed individuals whose care is extremely difficult. It is nearly impossible for those who need special care due to paralysis to stay together with those who come here seeking peace. That is why we want to build a separate pavilion for paralyzed individuals. On July 14, we plan to survey the area from Sirkeci to Halkalı, which we consider within our region. We want the women in our community to remember how difficult it is to care for an elderly paralyzed person at home and to support us in this campaign.”**